

tán, tejes fehérfényűnek látszik. A felső szárny erezete sötétbarna, az alsó szárnyaké fekete, az alsó lapon is, a melyen a felső szárny közép tércsége finom fehér pikkelyekkel van ellepve, a külsze-

gély felé azonban szürkés, úgy hogy a felsőszárny szürkének látszik az alsó szárny mellett, mely kivált a tő és belszegély felé koromfekete. Ezt a nevezetes példányt 1898. május havában *Habeslin J.* Orsován fogta. Abafi A. Lajos.

A **negyedik nemzetközi zoológiai kongresszust** 1898. aug. 23-ától 27-ikéig Cambridge-ben tartották meg. Számosan vettek részt benne; hazánkat Dr. *Horváth Géza*, muzeumi igazgató-őr képviselte. Sokan most látogattak el először Angolországba s éltek az alkalmossal, hogy ismereteiket a British Museumban és más nagy nyilvános és magángyűjteményekben gyarapítsák. Valamennyien megelégedésüket fejezték ki a fogadtatásért, melyben részesültek. A felolvasott entomológiai értekezések száma nem volt nagy. A nomenclaturáknak „égető kérdését” némelyek megelégedésére, mások csalatkozására elhalasztották. 27-én, délután fogadták a congressus tagjait az állatkertben, a Regents Parkban, ugyanazon este pedig az elnök, Sir *John Lubbock*, fogadta a tagokat a természetrajzi muzeumban. 29-én a congressusnak mitegy 150 tagja látogatta meg *Rothschild Walter* muzeumát Tring-ben, hol vendégszerető fogadtatásban részesültek. A legközelebbi congressust 1901-ben Németországban (talán Berlinben) fogják megtartani.

Általános entomológiai társulat alakult Németországban, a melynek célja: az általános és alkalmazott entomológiának és rovarbiológiának előmozdítása. Tagja lehet mindenki, aki az entomológia iránt érdeklődik. A tagsági díj évi 12 márka (7 frt 20 kr), melynek fejében a három év óta Neudammban megjelenő „*Illustrierte Zeitschrift für Entomologie*” díjtalanul jár. A tagok azonkívül díjtalanul használhatják nevezett folyóirat szerkesztőségének könyvtárát (több ezer kötet) és az annak járó folyóiratokat, és állatjaikat is díjtalanul határozathatják meg. Végül minden számban 10 sornyi hirdetést (évenként tehát 240 sort) közölhetnek díj nélkül. A társulat élén 12 tagú elnökség áll; ennek tagjai betűrendben: *Abafi Aigner Lajos*, Dr. *Bastelberger*, *Cholodkovsky N. A.* tanár, Dr. *Eckstein K.* tanár, Dr. *Escherich K.*, Dr.

Frank tanár, Friese H., Grole A. R. tanár, Dr. Hofmann O., Dr. Kathariner L. tanár, Kieffer J. J., Dr. Knuth P. tanár, Kolbe H. J., Kulagin N. tanár, Lehmann U., Dr. Linden M. grófnő, Dr. Melichar L., Meunier F. tanár, Dr. Oudemans J. T., Dr. Reh L., Riibsamén E. H., Dr. Schröder C., Dr. Tümpel R. és Wiskott M.

Csiki Ernő, lapunk társzerkesztője, kilenczhavi ázsiai útjából, gróf Zichy Jenő kíséretében, 1898. decemberhó 18-án érkezett vissza. A keleti pályaudvaron a lelkes grófort és tudós kísérőjét számos barátjuk és tisztelőjük várta, a többi közt a Nemzeti Múzeumnak csaknem teljes tisztikara, a melynek nevében Szalay Imre ministeri tanácsos és muzeumi igazgató, s utána Dr. Erődi Béla kir. tanácsos a földrajzi társulat részéről a grófort üdvöztették. Csiki Ernő tiszteletére a kir. m. Természettudományi Társulat állattani osztályának tagjai dec. 20-án társas vacsorát rendeztek, a melyben a fiatal tudóst ismételten felköszöntötték, aki viszont érdekes részleteket mondott el hosszú és minden akadályoknak daczára eredményekben nem szegény utazásáról. Ezeknek egy részét lapunkban fogja közzétenni.

A vértetű irtása Hosszú évek óta foglalkozik Lignières M. J. a hirhedt *Schizonoura lanigera* életmódjának tanulmányozásával, s ezek alapján közebb (Bulletin du Ministère de l'Agriculture, Paris. Vol. IX. p. 1.) annak irtására új szert ajánlott. A szokásos szerek közül mellőzendők mindazok, melyek nem képesek a vértetű fehér viaszváladékán áthatni és magát az állatot érinteni, bármennyire tartásuk azokat különben méltán rovarirtóknak, minők a réz- és horgansulfát oldatok, hamuzsír, szappan, kénsav, sósav, salétromsav és dohánylúg. Az utóbbiba dobott vértetűt hosszabb idő múlva mint élőt ki lehet venni, mert a viasz a lúgtól megóvja. Az alkohol ellenben azonnal keresztül hatja a viaszt, s ennélfogva a félig vízzel elegyített alkoholt alkalmazzák az irtásra, hatása azonban inkább csak látszólagos. A bemeszelést, a növény károsítása nélkül, csak télen és csak vékony rétegben lehet alkalmazni, így pedig el nem hat a vértetű búvó helyéig; azonkívül eső és fagy a meszet elrontja, úgy hogy ott a vértetű tavaszkor baj nélkül előjöhet. Benzin, petroleum, ásvány- és terpentinolaj és szénkéreg bár feltétlenül rögtön öl, a növényi szervezetre való veszélyes hatása miatt alig használható. Csupán különféle szerek vegyülete vezethet célhoz. Ily vegyületekként ajánlja Lignières: A. Víz 100, alkohol (60%-os) 150, hamuzsír 5 rész; B. Dohánylúg 1, 60%-os alkohol 3 rész; C. Alkohol 100, fekete szappan 100 rész, az utóbbinál az alkoholt a borszesz égetésénél fenmaradt részekkel is lehet pótolni. Télen azután, legcélszerűbben az egész almafákat permetezik ezzel a szerrel, mely használat előtt 9 rész vízzel hígítandó. A fa közelében a föld is permetezendő és ásóval felforgatandó. Végül a fakéregnek minden része és hasadéka a következő szerrel: kátrány 100, benzin 15 rész, ecsettel bekenendő, de nem túlságosan, nehogy a fa szenvedjen tőle. Ez a szer szintén a legszűkebb résekbe behat és megszáradván tartós hatással van az élősdire. Daczára annak nem lehet annak összes példányait megölni,